

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 30. august 2023 blev i sag nr. 99371:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 13/2 2023 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Klage over afslag på dækning af personskade på ulykkesforsikring forårsaget af politihund med henvisning til at klager ved flugt fra politihund har handlet groft uagtsomt, hvorved skaderne ikke er omfattet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Klager vil opnå dækningstilsagn for sine personskader forårsaget af politihund."

Klagerens advokat har videre i brev af 13/2 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Det gøres gældende, at skaden ikke er fremkaldt ved grov uagtsomhed fra [klagerens] side, og at hans skade er dækket af forsikringen.

Det fremgår af afvisningen af 10. september 2021, at Tryg lægger overordentlig stor vægt på en politirapport, som [klageren] ikke på noget tidspunkt har godkendt indholdet af, ligesom politirapporten ikke er lagt til grund ved en domstolsprøvelse. En politirapport kan ikke uprøvet lægges til grund, når det ikke er objektive forhold, som fremgår af politirapporten.

[Klageren] har oplyst, at han ikke var med i nogen gruppe. Han var sammen med [sit familiemedlem]. Det er ikke på noget tidspunkt dokumenteret, at han var med en gruppe. Og selv hvis han skulle være med i gruppen eller løb fra stedet, når politiet kom, er det min opfattelse, at han ikke har udvist grov uagtsomhed i en sådan grad, at han skal skambides af en politihund, jf. nærmere nedenfor.

Jeg har nedenfor gengivet uddrag af forklaringen fra [klageren] og [vidnet], der var et uafhængigt vidne, og som overværede situationen. Jeg har også vedlagt deres forklaringer, som var afgivet over for Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

Den politimand, som havde anholdt [klageren], havde også afgivet forklaring over for Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Hans forklaring står i modstrid med [klagerens] og [vidnets]. Den Uafhængige Politiklagemyndighed har på den baggrund ikke kunne lægge mere vægt på den enes forklaring frem for den andens. Jeg har vedlagt Den Uafhængige Politiklagemyndigheds afgørelse. Bemærk, at politirapporten ikke er brugt som begrundelse nogle steder for afgørelsens forskellige dele.

Min klient blev ikke – jf. politimandens forklaring – bidt af hunden i forbindelse med løb fra politiet. Min klient var stoppet, og den konkrete politimand, der i mange år har dyrket [kampsport], væltede min klient. Det var først i den forbindelse, at hunden bed min klient. Dette stemmer overens med såvel min klients som et uafhængigt vidnes forklaring, jf. nærmere nedenfor.

Her er et uddrag af [klagerens] forklaring til politiet:

...

Af politimandens forklaring til Den Uafhængige Politiklagemyndighed skal jeg nævne følgende af relevans; At politimanden skønnede, at den genstand [klageren] havde i hånden kunne være et våben, og han beordrede ham derfor til at lægge sig ned for at få fuld kontrol over ham. Politimanden beordrede ham til det to gange, men [klageren] efterkom det ikke og sagde ikke noget. Nærmere adspurg om sit indtryk af [klageren] og grunden til, at han ikke efterkom anvisningen og herunder konkret spurgt, om politimanden havde indtryk af, om [klageren] var bange for tjenestehunden, forklarede politimanden, at han ikke havde noget indtryk.

I forberedt nødværge greb politimanden med sin venstre hånd fat i [klagerens] højre hånd med genstanden, så han ikke kunne stikke ud efter afhørte. [Klageren] trak sin arm til sig. Og herunder begyndte [klageren] at slå ud med sine arme og ben og ydede modstand i forhold til, at politimanden ville have ham ned at ligge. Det var helt tydeligt, at han ikke ville deltage i det. Da det skete, gik afhørtes tjenestehund over til førerforsvar. Den lettede fra sin afdækning og tildelte [klageren] et bid. I den forbindelse lagde [klageren] sig nu ned på maven med armene ud til siden. Nærmere adspurg uddybede afhørte, at han stadig holdt fast i [klageren], så det var en kombination af, at afhørte holdt fast ham, og at han lagde sig ned.

Politimanden tilføjede, at han i mange år har dyrket [kampsport], og han brugte sin erfaring herfra, ved at trække [klageren] ud af balance ved brug af en lille kantstensforhøjning på stedet. Og det var herunder, at hunden tildelte [klageren] et bid.

[Klageren] stod ifølge politimanden op, da han blev bidt og politimanden havde fat i [klageren] da han blev bidt.

Det bemærkes, at min klient har en noget anderledes forklaring end den politimands, som havde anholdt ham. Det væsentlige er dog, at hverken min klients forklaring eller politimandens forklaring er afprøvet ved domstolene. Den Uafhængige Politiklagemyndighed, som har afhørt begge, har hverken lagt min klients som politimandens forklaring til grund omkring hundebiddet.

Ankenævnet for Forsikring

3.

99371

Det fremgår af afgørelse fra den uafhængige politiklagemyndighed side 6, 4. afsnit følgende:

'Set i lyset af de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen finder vi, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kan fastlægges med den fornødne sikkerhed. Politiets lydfiler, de lægelige oplysninger samt de fremsendte fotos af [klagerens] skader støtter efter Politiklagemyndighedens opfattelse heller ikke den ene forklaring frem for den anden.'

Jeg skal dog efter [klagerens] og politimanden forklaring fremhæve, at [klageren] ikke var i løb, da han blev bidt.

Videre skal det bemærkes, at politimanden baseret på anmeldelsen, som min klient ikke kendte til, skønnede, at det kunne været et våben. Det burde den erfarne politimand kunne se og regne ud, ikke var tilfældet, nærmere herom nedenfor.

Min klient, et barn på [under 18 år], var bange for hunden. Han vidste ikke, hvad politiet havde fået at vide eller vidste, ligesom han ikke kunne forudse, at politiet troede, at den telefon, som han havde, kunne forveksles med et våben.

Min klient kunne heller ikke forudse, at han, der nu var stoppet og overgav sig, nærmere herom nedenfor, ville blive blidt af en hund. Imidlertid er det ingen hemmelighed, at min klient er hunderræd, og det kan det lægges til grund, at hans frygt var velbegrundet. Hunden bed ham. Ikke bare en gang men flere gange (læg, baglår og ryggen).

En fuldvoksen, erfaren politimand, som var min klient overlegen på enhver måde, og som gennem flere år havde trænet kampsport, havde lagt min klient ned. Der var ikke grund til, at hunden skulle gå i 'førerforsvar'. Selv hvis det antages, at min klient – der ikke angreb politimanden – ifølge denne stred imod.

Hvor om alting er, så var der et uafhængigt vidne, ..., til stede. Jeg skal derfor henvise til [vidnets] observationer og forklaring.

Den observation, idet [vidnet] kort efter den 14. april 2022 selv tilskrev Den Uafhængige Politiklagemyndighed på følgende vis:

...

Denne henvendelse understøttede vidnet, ... via forklaring til Den Uafhængige Politiklagemyndighed den 15. april 2020. Her er et uddrag:

...

[Vidnets] ovennævnte forklaring, som står meget tydelig og klar, understøtter i høj grad min klients forklaring. Vil blot fremhæve følgende, hvorfor bliver hunden ikke forhindret i at bide min klient, der har overgivet sig.

Min klient var et barn, som bliver skambidt af en hund, som politimanden ikke ses at have kontrol over. Og dette selv hvis det lægges til grund, at min klients løb fra politiet var uansvarligt. Hundebidene kan ikke på nogen måde forsvares og er uproportionelle i forhold til den ageren, som min klient havde udvist.

Endeligt skal jeg henvise til, at den kendelse (Sag.nr. 57775) fra ankenævnet, som Tryg henvises til, ikke på nogen måder er sammenlignelig med nærværende sag. I den anden sag var der tale om

en voksen, der havde drukket 15 øl, ligesom der – i modsætning til min klients sag – ikke var noget dækningsberettiget krav.

Jeg skal henvise til kendelse fra Ankenævnet for Forsikring af 17. marts 2010 (Sag nr. 76.572):

'...

Selskabet henviser til, at forsikringstageren døde under deltagelse i et slagsmål, hvorfor der ikke er dækning i henhold til forsikringsbetingelserne. Det fremgår af sagen, at forsikringstageren afgik ved døden den 3/12 2007 af kvæstelser, som han havde pådraget sig kort forinden....

Nævnet udtaler:

Nævnet finder at måtte lægge til grund, at nu afdøde **pådrog sig de skader, der førte til hans død, da han var kommet ned at ligge og var ude af stand til at forsvare sig. Selv om nu afdøde har startet slagsmålet, må slagsmålet anses for at være forbi, da han ligger på jorden og bliver tilføjet de skader mod kraniet** i form af slag og spark, som gerningsmanden efterfølgende blev dømt for i henhold til straffelovens § 245, stk. 1.

Uanset om klageren har startet slagsmålet, og at det kan anses for grov uagtsomhed i relation til personskader opstået i forbindelse hermed, kan uagtsomhedsvurderingen ikke udstrækkes til enhver følge af slagsmålet. I relation til dødsfaldet finder nævnet det betænkeligt at fastslå, at nu afdøde har handlet groft uagtsomt.

Herefter finder nævnet, at selskabet har været uberettiget til at afvise dækning.' (**min fremhævning**).

I nærværende sag pådrog [klageren] sig skaderne fra politihunden da han var kommet ned at ligge og var ude af stand til at forsvare sig imod bid fra politihunden. Under henvisning til ovennævnte kendelse har [klageren] ikke handlet groft uagtsomt selv hvis han har deltaget i et slagsmål og løbet fra politihunden.

Ydermere kan henvises til kendelse fra Ankenævnet for Forsikring af 18. februar 2013 (Sags.nr. 83.187):

'...

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, dels at klageren har fremkaldt ulykkestilfældet ved grov uagtsomhed, dels at ulykkestilfældet skyldes hans deltagelse i et slagsmål...

Nævnet udtaler:

Som sagen er oplyst, finder nævnet at måtte lægge til grund, at **klageren gik fra gaden til lejligheden på første sal i umiddelbar forlængelse af, at de to grupperinger havde diskuteret højlydt**. Efter det oplyste om de omstændigheder, der lå forud for den tiltaltes voldshandlinger, finder **nævnet endvidere at måtte lægge til grund, at klageren muligvis var trængt ind i entreen, og at han gik frem mod tiltalte**. Nævnet finder det til trods herfor betænkeligt at fastslå, at klageren har handlet groft uagtsomt. Nævnet har i den forbindelse også lagt vægt både på landsrettens bevisbedømmelse i straffesagen mod skadevolderen og på, at Erstatningsnævnet ikke har reduceret hans godtgørelse som følge af medvirken til skaden, jf. offererstatningslovens § 6 a. Nævnet finder heller ikke, at der har været tale om aktiv deltagelse i slagsmål.' (**min fremhævning**).

Ankenævnet for Forsikring

5.

99371

Det er derfor min opfattelse, at [klageren] skal have erstatning i henhold til vedhæftede erstatningsopgørelse, hvorfor Tryk har afvist dækning på et forkert grundlag."

Selskabet har i brev af 17/5 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klagerens havde på skadestidspunktet børneulykkesforsikring med vilkår 1610. Vilkårene fremlægges som bilag 1.

Sagen vedrører, at klagerens advokat er uenig i selskabets afgørelse, hvor selskabet har afvist dækning for klagerens psykiske gener samt skade på ryg og venstre knæ. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren har fremkaldt skaden ved grov uagtsomhed.

Sagsfremstilling

Klagerens far anmeldte den 16. april 2020, at klageren var blevet udsat for et ubehageligt overgreb, hvor klageren blev skambidt af en politihund. Skadeanmeldelsen fremlægges som bilag 2.

Til brug for sagsbehandlingen indhentede selskabet klagerens sygehusjournal og politirapporten. Selskabet modtog sygehusjournalen den 28. maj 2020 og politirapporten den 19. august 2020. Sygehusjournalen fremlægges som bilag 3 og politirapporten fremlægges som bilag 4.

Den 22. august 2020 afviste selskabet dækning for klagerens gener med henvisning til, at klageren havde fremkaldt skaden ved grov uagtsomhed. Selskabets afvisning fremlægges som bilag 5.

Klagerens forældre klagede over selskabets afgørelse den 9. september 2020. Klagen fremlægges som bilag 6.

Selskabet besvarede klagerens forældres klage den 10. september 2020, hvor selskabet fastholdte sin afgørelse af sagen og henviste til selskabets klageansvarlige afdeling, Kvalitet. Selskabets fastholdelse fremlægges som bilag 7.

Den 10. januar 2022 modtog selskabets klageansvarlige afdeling, Kvalitet, en klage samt bilag til klagen fra klagerens advokat. Klagen fremlægges som bilag 8.

Selskabets klageansvarlige afdeling, Kvalitet, fastholdte selskabets tidligere afgørelse den 10. februar 2022. Svaret fra Kvalitet fremlægges som bilag 9.

Forsikringsbetingelser

Af forsikringsbetingelsernes punkt 2, fremgår det, at forsikringen dækker skader som følge af ulykkestilfælde, og at der ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 5, under generelle undtagelser, at 'uanset barnets sindstilstand eller tilregnelighed på ulykkestidspunktet, dækker forsikringen ikke følger af ulykkestilfælde, barnet direkte eller indirekte har fremkaldt ved Forsæt eller grov uagtsomhed'. Hertil skal det bemærkes, at forsikringsbetingelserne fraviger forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2.

Psykiske lidelser eller sygdomme, der opstår i forbindelse med anholdelse/tilbageholdelse foretaget af offentlige myndigheder eller ophold i detention, fængsel eller andet, der kan sidestilles hermed, er ikke omfattet af forsikringen, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.4.14.

Selskabets vurdering

Klagerens advokat har i klageskemaet til Nævnet blandt andet anført, at der klages over, at selskabet har afvist dækning for klagerens personskade med henvisning til, at klageren har fremkaldt skaden ved grov uagtsomhed i forbindelse med flugt fra politihund.

Af politirapporten fremgår det blandt andet, at:

...

Af afhøringsrapporten over afhøring af anmelderen fremgår det bl.a.:

...

Af brev fra [politiets] ledelsessekretariat dateret den 16. juli 2021 fremgår det, at:

...

Af afhøringsrapporten fra vidnet fremgår det bl.a.:

...

På baggrund af sagens oplysninger, er det selskabets opfattelse, at det indebærer indlysende fare for legemsbeskadigelse, at klageren mod bedre vidende løb fra politiet på trods af, at politiet råbte, at klageren skulle standse ellers ville politiet anvende sin politihund.

Ved vurderingen har selskabet lagt vægt på, at klageren under en værges påhør umiddelbart efter hændelsen oplyste, at han deltog i slagsmål mod en gruppering, og at personen, der anmeldte slagsmålet til politiet så, at klageren løb fra politiet på trods af, at han var blevet advaret om, at politiet ville slippe hunden løs, medmindre han stoppede sit løb. Derudover oplyste klageren til politiet, at han godt vidste, at der var tale om en hundepatrulje.

Endvidere har selskabet lagt vægt på, at klagerens [familiemedlem] tilsvarende oplyste til politiet, at både [familiemedlemmet] og klageren deltog i slagsmålet. Denne forklaring er forenelig med klagerens egen forklaring, og det skal bemærkes, at begge forklaringer blev afgivet til politiet kort efter hændelsen fandt sted.

Selskabet har også lagt vægt på, at Rigsadvokaten fandt, at betingelserne for at anvende hund som magtmiddel var til stede, og at det af brevet fra ledelsessekretariatet fremgår, at klageren i situationen opførte sig mistankepådragende ved netop at løbe fra stedet.

I relation til vidneerklæringen, der ses fremlagt af klagerens advokat, skal selskabet bemærke, at der er nogle uoverensstemmelser i denne, som stiller tvivl ved troværdigheden.

Vidnet forklarede blandt andet, at det var dagslys, da hændelsen fandt sted. Hændelsen skete ifølge politirapporten fredag den 10. april 2020 kl. 19:37. Den pågældende dag gik solen ned kl. 19:06, så det forekommer tvivlsomt, at der på det pågældende tidspunkt skulle have været dagslys.

Vidnet har desuden forklaret, at hundepatruljen stoppede kort efter, at den havde passeret [vidnet] i høj fart, at tilbageholdelsen af din klient skete ca. 30 meter fra patruljebilen, og at [vidnet] skulle have stået 7-8 meter fra hændelsen.

Det er efter selskabets opfattelse svært at forestille sig, at vidnet skulle være blevet passeret af en politibil i høj fart i klagerens løberetning, at hundepatruljen slap hunden løs i klageren løberetning, at dette skulle være sket over en distance på 30 meter, og at vidnet så herefter skulle have stået 7-8 meter fra selve hændelsen. Vidnet skal i så fald have løbet efter både klageren, politihunden og politibetjentene for at opleve hændelsen, der må antages at have været af ganske kort varighed. En sådan handling må anses for at være ganske usædvanlig.

I relation til klagerens efterfølgende forklaring til politiet skal selskabet bemærke, at denne forklaring er afgivet den 17. april 2020, det vil sige 1 uge efter selv hændelsen og i påhør af både værge og advokat.

På den baggrund tillægger selskabet klagerens første forklaring til politiet og anmelderens forklaring af hændelsesforløbet større bevismæssig værdi end forklaring fra vidnet og den efterfølgende forklaring fra klageren.

Klageren var på skadetidspunktet [under 18] år gammel, det er selskabets opfattelse, at en ...-årig udmærket forstår, at man skal følge politiets anvisninger, at man skal stoppe, når politiet påbyder det, og at det kan få konsekvenser, hvis man ikke følger disse påbud.

Slutteligt kan det efter selskabets opfattelse ikke føre til en ændret vurdering, at klagerens advokat har anført, at selskabet har lagt overordentlig stor vægt på en politirapport, som klageren ikke har godkendt indholdet af, idet klageren ved tilbageholdelsen selv har valgt at udtale sig til politiet, hvorfor det må formodes, at han også kan stå indenfor de oplysninger, han har givet.

Sammenfatning

Sammenfattende er det selskabets opfattelse, at klageren har fremkaldt skaden ved grov uagtsomhed, idet det indebærer indlysende fare at blive bidt af en politihund, at man deltager i et slagsmål, hvor der i hvert fald bliver kastet med sten, at man ved synet af en hundepatrulje stikker i løb, at man undlader at stoppe på trods af politiets opfordring herom, og man endvidere undlader at stoppe trods trussel om, at hunden bliver sluppet løs. Selskabet fastholder således sin afgørelse af sagen."

Klagerens advokat har i meddelelse af 4/7 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Klager har ikke yderligere kommentarer."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af politiets anmeldelsesrapport af 10/4 2020 fremgår bl.a.:

"Under patrulje den 100420 i uniformeret hundepatrulje ... sammen med pa. ..., blev vi sammen med flere øvrige patruljer sendt til området omkring [by], hvor 10-15 personer skulle være i slagsmål, og hvor anmelderen oplyste, at der var set knive.

Den første beredskabspatrulje, der ankom til området oplyste, at de kunne høre råb og uorden omkring ... De havde placeret sig på bagsiden af ... og havde derfor ikke mulighed for at køre frem.

Vi kørte ind hvor vi bemærkede en gruppe på omkring 10 personer ... Da gruppen så patruljebilen løb to af personerne væk fra stedet i høj fart. Den ene af disse var maskeret idet han havde trukket sin trøje eller lign. op foran ansigtet, og den anden var iført en kasket, hvorfor dele af hans ansigt ligeledes var dækket.

De øvrige personer i gruppen forblev på stedet.

Grundet anmeldelsen skønnede vi, at de to personer som løb fra stedet kunne være i besiddelse af våben i form af knive eller lign.

Pa. ... steg ud fra bilen, hvor han flere gange råbte til personerne at de skulle standse, da han ellers ville anvende sin hund imod dem. Personerne kiggede tilbage og det var patruljens klare opfattelse, at personerne havde hørt advarslerne.

Personerne fortsatte sit løb i hver sin retning, hvorfor han sendte sin hund på stop efter den ene af personerne, som var iført kasket og holdt en sort genstand i den ene hånd. Personen løb over ... Der sås ikke andre personer i løbsretningen, og der var indsigt på personen under hele forløbet. Personen blev i forbindelse med anholdelsen tildelt et hundebid i baglåret og efterfølgende anholdt med den fornødne magt.

Personen oplyste sine generalia som værende: [Klageren]

...

Jeg løb imens efter den anden af personerne, som løb langs banelegemet og i retning væk fra stationen. Jeg havde min tjenestehund med mig. Jeg råbte flere gange, at han skulle standse, da jeg ellers ville anvende min hund i mod ham.

Da jeg ville sende min hund på stop meddelte Pa. ... over radioen, at personerne formentlig kun var ... år gamle, hvorfor jeg undlod at anvende min tjenestehund imod ham. Det var på intet tidspunkt muligt for patrulje at se, hvor gamle personerne var, da de bl.a. bar hovedbeklædning og maskering.

...

Sagens person, [klagerens familiemedlem] forklarede, at [familiemedlemmet] og en gruppe af [familiemedlemmets] venner havde været i slagsmål med en [gruppe]. Der var bl.a. kastet sten imod hinanden. Da [familiemedlemmet] så, at der var en hundepatrulje der kom til stedet blev [familiemedlemmet] bange, hvorfor [familiemedlemmet] valgte at løbe fra stedet. Gruppen fra ... havde forladt stedet kort inden politiets ankomst. En af personerne fra den anden [gruppe] havde formentlig været i besiddelse af en kniv.

Afhøringen blev overværet af værge/...

De blev vejledt om sagens videre forløb og forlod efterfølgende stedet.

Forældrene til tilbageholdte, [klageren], ankom til stedet. Tilknyttet sagen som værger. De blev forsøgt oplyst om sagens omstændigheder, men faren var så ophidset over politiets dispositioner, at han satte sig over i bilen. Moren blev på stedet og blev oplyst om sagens omstændighederne og vejledt om sagens videre forløb. De ville køre til skadestuen for handling af bidskaden.

Sagens person, [klageren] forklarede kort, at han havde stået med en gruppe, herunder hans [familiemedlem], og at de havde været i slagsmål med en gruppe ... Han kendte ikke alle personerne, men vidste, at de var fra ... Han løb da han så politiet, fordi hans [familiemedlem] sagde, at han skulle. Han vidste godt, at det var en hundepatrulje."

Af afhøringsrapport af anmelder af 12/4 2020"Afhørte forklarede, at [anmelderen] havde været på [station], her til aften omkring kl. 1930.

[Anmelderen] havde stået nede ved togsporene, mod forpladsen, da [anmelder] pludselig hørte en masse råben og skrigen. [Anmelder] så derefter, at en større gruppe drenge, 10-15 stk., var oppe og slås.

[Anmelder] kunne heriblandt se, at flere havde trukket knive og der blev smidt med sten.

...

Adspurg om det lignede, at drengene sloges for sjovt, forklarede afhørte, at det lignede det ikke. Det så meget alvorligt ud, og idet [anmelderen] så flere knive, blev [anmelder] meget utryg.

...

Afhørte forklarede yderligere, at da politiet ankom til stedet, ved forpladsen, steg nogen af drengene på et tog, men der var også nogen der løb fra stedet. Afhørte forklarede hertil, at dem der løb, og som politiet var løbet efter, de havde også været med i slåskampen."

Af rapport om magtindberetning af 12/6 2020 fremgår bl.a.:

"Vi kører om til stationen ... og en gruppe på 5-6 personer står tæt sammen. 2 personer fra gruppen undløber, da de ser os komme kørende. Den ene er maskeret. Den anden har kasket på. Jeg stiger ud af bilen og råber, stands det er politiet. Begge gerningsmænd fortsætter væk fra os i løb. Jeg råber højt: Stands eller jeg slipper hunden."

Af skadestueepikrise af 10/4 2020 fremgår bl.a.:

"[Klageren under 18 år gammel] kommer til undersøgelse efter politi-hundebid. Bidt i venstre lår og på venstre side af ryggen.

Objektivt

VKO. Chokeret.

Ryg: overfladisk bidsår på venstre side af ryg.

Venstre UE: dybt bidsår i venstre knæhase (bøjefure). Subkutant væv er synligt. Kan ikke udelukke dybere skade. Ingen frisk blødning.

Fint palpabel puls svt. a. dorsalis pedis."

Af skadestueepikrise af 11/4 2020 fremgår bl.a.:

"[Klageren], hundeangst og svært ved politi, bidt af politihund da han var ude med ... for at købe [mad] og så på en større flok der kastede med sten.

Bidt i venstre bens knæhase og har også et sår på ryggen.

Objektivt

Værdier: BT:123/80 P: (!) 109 SAT:98% RF: 16 Tp.:36,6 °C (Øre)

Midt i knæhasen ses et 5 cm langt sår, subcutis vælver rundt i åbningen.

Sårrandende ses med punktate mørkfarvede områder.

I dybden sonderes og fascie findes intakt.

2 cm proximalt for det store sår er der endnu et mindre sår med brud af dermis, ca 1 cm langt, gaber let.

...

Plan

Der stiles mod sekundær lukning under antibiotikadække på 3. dagen, hvorfor Rp. Penicillin 1 mio IE x 3 tablet i 7 dage.

...

Ved tegn på infektion (rødme, varme, hævelse, dunkende smerte, feber), da henvendelse inden da. Desuden rådgivet om Offerrådgivning.dk mht bearbejdning af den traumatiske oplevelse. Pt og mater får at vide at patienten er meget tapper - sårrevision og sutur er foretaget uden regelret infiltrationsanalgesi."

Af vidnets mail til den Uafhængige politiklagemyndighed af 14/4 2020 fremgår bl.a.:

"Jeg var til stede og så optrinnet meget tydeligt da en politihund forleden stoppede en dreng i ... Det så meget voldsomt ud og det forekom mig at betjenten ikke havde fuld kontrol over hunden, som bed drengen i venstre ben efter han var stoppet og også efter han var blevet lagt ned. Den bed ham og rev hans bukser af så han lå halvnøgen på gaden.

Desuden gøede hunden voldsomt og betjenten måtte gentagende gange give ordren 'ti' uden det havde nævneværdig effekt.

Jeg blev stående fordi optrinnet netop virkede ude af kontrol. Jeg overvejede meget kraftigt mine muligheder for at gribe ind men turde ikke. Jeg skal gerne afgive forklaring, hvis det er nødvendigt."

Af den Uafhængige Politiklagemyndigheds afhøringsrapport af vidne af 15/4 2020 fremgår bl.a.:

"Afhørte forklarede, at [vidnet] om aftenen den 10. april havde hentet noget ... mad tæt på [station]. ... [Vidnet] hentede sin mad omkring kl. 19.45-19.50, så klokken var omkring dette tidspunkt, da [vidnet] kom ud fra ... og gik mod bilen.

...

Herunder bemærkede [vidnet] nogle drenge på ca. ... [år], der løb rundt. De grinede, og ud fra deres adfærd virkede det umiddelbart som om, de havde lavet noget de ikke måtte. Uden [vidnet] kunne komme det nærmere. Men det var ikke noget, der virkede voldsomt.

[Vidnet] gik langs ... og gik mod den nævnte p-plads.

Mens [vidnet] gik langs bygningen kom igen nogle unge knægte løbende. Det var nok de samme som før. De var iført det samme tøj, sorte trøjer og sorte joggingbukser, og havde samme alder. De løb i samme retning som afhørte gik.

Lidt efter kom en blå hundepatrulje kørende med blå udrykningsblink.

...

Nærmere adspurgte forklarede afhørte, at hundepatruljen holdt tæt på ...

Højre fordør røg op, og en politibetjent trådte ud og råbte 'stands eller jeg slipper hunden'. [Vidnet] hørte med sikkerhed, at han råbte det to gange måske tre gange.

...

A's politihund kom også ud af bilen. Som afhørte opfattede det, var det A's makker (herefter benævnt B) som åbnede døren for hunden. [Vidnet] hørte, at A råbte 'kom så – kom så' og ligesom ansporede hunden til at løbe afsted.

Samtidig så [vidnet] drengen (herefter benævnt forurettede) stoppe op. [Vidnet] så, at forurettede havde en mørk firkantet genstand i sin ene hånd. Umiddelbart opfattede [vidnet] det som en mobiltelefon.

Forurettede rakte begge sine arme i vejret og tilkendegav tydeligt 'en overgivelses-position' og gik tilbage mod afhørte og A.

Men alligevel løb hunden frem og bed forurettede i venstre ben.

A kom frem til forurettede og lagde forurettede ned på en ret voldsom måde. Der var kraft på, og forurettede blev tydeligvis chokeret. Forurettede blev lagt ned ind over en brostenskant. Forurettede var tydeligvis bange for hunden, og han prøvede at trække sig væk fra hunden. Så i første omgang lagde han sig ikke helt ned. Han ville ikke i nærheden af hunden og gik ned på sine knæ. Han var bange. Lidt efter kom han helt ned at ligge. Hunden trak lidt væk men lidt efter gik hunden på forurettedes venstre ben igen og trak voldsomt i forurettede.

Det så ikke ud som om, at hunden havde fået besked på det. Det virkede som om, at A ikke havde styr på sin hund.

Nærmere adspurgte forklarede afhørte, at [vidnet] stod tæt på. [Vidnet] anslog, at 7-8 meter fra stedet. Der var stadig dagslys, og [vidnet] så det hele.

Nærmere adspurgte om hunden forklarede afhørte, at det var en ..., den virkede ung. Den løb frem uden snor.

Den tilbagelagte strækning fra hundevognen til stedet, hvor den bed forurettede, anslog [vidnet] til ca. 30 meter.

Nærmere adspurgte, om forurettede på nogen måde i ord, handling eller attitude i øvrigt havde givet anledning til A's dispositioner eller hundens opførsel, forklarede afhørte, at det synes [vidnet] ikke. Forurettede var ikke aktiv. Han hverken råbte, slog ud efter hunden eller A eller sparkede ud efter dem. Som forklaret gik han stille og rolig tilbage med hænderne op.

Hunden var voldsom og trak buskerne af forurettede, så hans ende var bar.

Forurettede råbte flere gange, at det gjorde ondt.

Til sidst fik A styr på sin hund. Hunden satte sig men gav højtlydt hals. A beordrede den til at tie stille ved flere gange at råbe 'ti – ti'.

Forurettede blev liggende på jorden.

A begyndte at kigge efter sin makker B, der var løbet efter de andre unge rundt om ... B tog også en hund ud fra hundevognen.

Det så ud som om, at A søgte noget back up fra sin makker, og han begyndte vist at kalde op på sin bærbare radio. Herefter var der lidt ro på gemytterne.

Afhørte gik i en bue uden om dem og trak ned mod sin bil.

Nærmere adspurgt om [vidnet] hørte, om A havde givet en konkret ordre til hunden om at bide, forklarede afhørte, at det hørte [vidnet] ikke. [Vidnet] havde godt læst, at det var skrevet i avisen. Som sagt hørte [vidnet] flere gange A råbe 'stands eller jeg slipper hunden', og [vidnet] hørte flere gange, at han beordrede hunden til at tie stille. Og [vidnet] hørte A anspore hunden til at løbe ved at sige 'kom så' et par gange."

Af den Uafhængige Politiklagemyndigheds afhøringsrapport af klageren af 17/4 2020 fremgår bl.a.:

"Afhørte forklarede med hensyn til sine skader, at han stadig fik antibiotika og stadig havde smerter. Han havde en tid hos egen læge den 23. april, hvor han skulle have fjernet sting.

Afhørte blev bedt forklare, hvordan han oplevede episoden.

Afhørte forklarede, at han var nede og spise ... sammen med [sit familiemedlem].

De traf nogen, som de kendte og sagde hej.

De stod lidt der, men nåede ikke at spise.

Der blev sagt, at der kom en hundepatrulje, og afhørtes [familiemedlem] sagde, at de skulle gå, så der ikke blev noget. Afhørte sagde okay, og de gik derfra.

Da afhørte vendte sig op, fik han øje på en hundepatrulje bag dem. Så begyndte både [familiemedlemmet] og afhørte at løbe.

Hundepatruljen jagtede dem, men standsede op på grund af nogle trapper.

Afhørte løb mod ...

Hundepatruljen var standset op, og afhørte vendte sig.

Han så, at hunden kom ud af bagagen. Han hørte, at politimanden klappede to gange i hænderne og sagde 'bid'.

Afhørte tænkte 'lad mig standse op'. Hvis han ikke standsede op, kunne den gøre endnu mere. Så afhørte stoppede op.

Politimanden kom frem til ham og sagde, at afhørte skulle gå ned på knæ. Politimanden tog fat i afhørte og lagde ham ned på græsset ved siden af ...

Hunden tog fat i afhørtes ben og ryg.

Politimanden begynde at visitere og tjekke, om afhørte havde noget. Han fandt et sygesikringskort og ringede til afhørtes forældre og fortalte, at afhørte var tilbageholdt.

Bagefter kom der 10-14 andre patruljer, der holdt lige foran afhørte.

Der kom også en anden politihund til stedet, som stod lige ved siden af afhørte. Afhørte bad dem flytte politihundene, fordi han har angst for hunde.

Lidt efter kom afhørtes [familiemedlems] tilbage til stedet. [Familiemedlemmet] talte med en anden politimand. Og noget efter kom afhørtes forældre til stedet.

...

Adspurgt hvorfor der kom en politipatrulje til stedet, om den var blevet tilkaldt, forklarede afhørte, at han troede, at der var nogen i nærheden, som havde ringet og sagt, at der var noget. Men der var ikke noget. Afhørte stak af, fordi han var hundeanngst.

Nærmere adspurgt om der var ballade eller uro på stedet, forklarede afhørte, at han ikke havde lavet ballade eller uro. Og han tror heller ikke, at [familiemedlemmet] har.

Adspurgt om han havde noget i hænderne, da han løb fra stedet og kort efter stoppede op, forklarede afhørte, at han havde sin Iphone i hånden. Det var en sort Iphone med blå cover, som han holdt i sin højre hånd.

Ingen af politibetjentene råbte efter afhørte.

Afhørte hørte ikke noget.

Han hørte, at politimanden klappede i sine hænder og råbte bid.

På det tidspunkt stod afhørte ca. 8-10 meter fra politibetjenten.

...

På ny nærmere adspurgt gentog afhørte, at der ikke blev råbt efter ham. Han hørte ikke, at politiet advarede om brug af hund, og han hørte ikke, at der blev råbt Stop eller Stands efter ham. Politimanden med hunden råbte ikke efter afhørte.

Nærmere adspurgt om selve hundebiddet i relation til den fremsendte anmeldelse - om han blev ramt af en pote i ryggen og efterfølgende bidt - forklarede afhørte, at han stoppede op. Og herefter kom hunden og politimanden hen til ham, og politimanden bad ham gå ned på knæ. På dette tidspunkt var han ikke blevet bidt.

Afhørte blev beordret ned på knæ, og han blev først bidt af hunden, da han lå på græsplænen ved siden af ...

Afhørte lå på maven, da han blev bidt.

Han var ikke iført håndjern og fik ikke håndjern på på noget tidspunkt.

Nærmere adspurgt om hundebiddene forklarede afhørte, politimanden ikke forsøgte at styre sin hund, og herefter bed hunden ham.

Afhørte råbte 'fjern din hund' og politimanden svarede 'hold din kæft og lig stille'. Først efter at afhørte var blevet bidt, tog politimanden snor på sin hund.

Afhørte forklarede, at 'han frøs til' og ikke mærkede hundebiddene i første omgang. Han kunne mærke, at hunden tog fat i ham og rykkede i ham, men på det tidspunkt var han ikke klar over, at hunden havde bidt ham. Det var først bagefter, at han registrerede, at han var blevet bidt flere gange.

Det var kun den pågældende politimand og hans hund, der var til stede, da afhørte blev bidt.

...

Adspurgt om han fik rykket noget af tøjet af i forbindelse med hændelsen forklarede afhørte, at bukserne var rykket ned, så hans bagdel var blottet. Det kunne han mærke.

Adspurgt om eventuelle vidner, forklarede afhørte at han kun bemærkede politimanden og hans hund på stedet, da afhørte stoppede op. Bagefter da han lå på græsset havde han set nogle kinesiske kvinder passere forbi. Han ved ikke, hvad de eventuelt har set.

...

Afhørte blev foreholdt, at Politiklagemyndigheden umiddelbart før afhøringen havde modtaget politiets rapporter vedrørende hændelsen. Det fremgik blandt andet af politiets bilag, at politiet efter anmeldelse om slagsmål mellem 10-15 personer, der var bevæbnet med knive og sten, var sendt til ... Station. Og på stedet havde politiet fået oplyst, at nogle havde været i slagsmål med en gruppe fra ... , og at der blandt andet var blevet kastet med sten. Afhørte forklarede, at det var ikke noget, han var indblandet i. Han havde ikke kastet med sten. Adspurgt om dem de havde hilst på, var nogen fra ..., forklarede afhørte, at det ved han ikke. Han kendte dem ikke og ved ikke, om de var fra ...

...

Bistandsadvokaten stillede herefter en række uddybende spørgsmål til afhørte i relation til samtalen, de havde haft umiddelbart før afhøringen.

Afhørte forklarede og uddybede, at [familiemedlemmet] og afhørte aldrig fik [mad]. De nåede kun at bestille den.

Han gentog, at han ikke kendte nogen fra den anden gruppe. Det var [familiemedlemmet], der hilste på dem. ...

Incl. afhørte og [familiemedlemmet] var de ca. 10-15 personer, der befandt sig ved [madstedet]. Afhørte plejer ikke at hænge ud på den måde. Under opholdet her så eller hørte han ikke noget, der kunne opfattes som ballade eller slagsmål.

De havde været der ca. i 10 minutter, da hundepatruljen kom. Og [familiemedlemmet] sagde, at de skulle gå, og de begyndte herefter at gå fra stedet.

Da de nåede ned omkring ... ved Stationen, begyndte de at løbe. De havde ikke nået at gå særligt langt. Hundepatruljen gav gas, og de begyndte at løbe.

Adspurgt hvorfor han ikke stoppede op, når politiet kom med stor hastighed, gentog afhørte, at han var hundeanst for hunde, og han kunne se, at det var en af politiets blå hundevogne.

Afhørte nåede ikke at løbe særlig langt før hundepatruljen stoppede op. Afhørte løb i ca. 25 sekunder, så stoppede han op. [Familiemedlemmet] var løbet den ene vej, og afhørte den anden vej. Det var tilfældigt, at de løb på den måde. Afhørte løb hen mod ...

Da politimanden gik frem mod afhørte, efter at afhørte var stoppet op, gik politimanden mere end han løb. Hunden kom først hen til afhørte men stillede sig og stod bare stille. Den stod ca. 2 meter fra afhørte. Politimanden kom frem til afhørte og stod med front mod afhørte og bad afhørte gå ned på knæ. Politimanden sagde ikke rigtigt andet til afhørte. Han sagde ikke, at afhørte var anholdt eller sigtet for noget. Han spurgte ikke om afhøres navn eller alder.

Politimanden tog fat i afhørtes overarme og førte afhørte ned på græsset. Det foregik egentligt stille og roligt. Og hunden stod stadig ved siden af. Da politimanden skulle til at undersøge afhørtes lommer, tog hunden fat i afhørtes ben. Og få sekunder efter bed hunden afhørte.

Afhørte råbte, at han skulle fjerne sin hund, og politimanden sagde 'hold kæft og lig stille'. Efter ca. 5-10 minutter kom de andre politifolk frem til stedet. I dette tidsrum spurgte politimanden afhørte, hvad han hed. Ellers talte han ikke til afhørte. Han stod kun og talte i sin walkietalkie. Hunden var der også og stod ved siden af. Politimanden sagde også på et tidspunkt, at afhørte skulle ligge stille, og at de ventede til de andre kom.

Ankenævnet for Forsikring

15.

99371

Adspurgt om den anmeldte politimand tilså skaderne, forklarede afhørte, at han spurgte først til skaderne, da de andre politifolk var kommet til stedet. Politimanden spurgte afhørte, om såret var slemt. På det tidspunkt vidste afhørte slet ikke, at han var blevet bidt. Afhørte kunne ikke mærke smerterne og svarede 'det var fint nok'. Det var først, da de andre politifolk kom til stedet og undersøgte nærmere, at afhørte blev opmærksom på sine sår og at smerterne kom.

Der var ingen af politifolkene på stedet, der nævnte noget om sigtelse eller tilbageholdelse. De fandt et sygesikringsbevis i afhørtes ene lomme.

...

Afhørte fik at vide, at han var blevet stoppet, fordi han løb. Politiet nævnte ikke noget om slagsmål – men der var heller ikke noget slagsmål."

Af klagerens advokats e-mail med korrigeringer til afhøringsrapporten af klageren af 29/5 2020 fremgår bl.a.:

"På side 2, 4. afsnit er det anført, at 'de kendte'. Men det er kun '[familiemedlemmet]', der kendte nogle af drengene. [Klageren] gjorde ikke.

Længere ned i afsnittet skal det tilføjes, at han løb fordi han var hunderæd.

I 5. afsnit skal det tilføjes, at han hunden tog fat i hans ben, efter at han lå på jorden.

...

På side 4, 4. afsnit, skal det korrigeres. Hunden kom ikke i snor, ligesom han ikke vidste, at der var tale om flere bid, før han kom på hospitalet.

I mailen var desuden præciseret, at der udover straffesagen klages over følgende punkter:

- at [klageren] blev tilbageholdt uden at blive sigtet,
- at der ikke blev tilkaldt en ambulance til [klageren],
- at hans forældre af politiet ikke fik oplyst, hvad der var sket med ham (altså om hundebid)."

Af afhøringsrapport af politividne af 29/5 2020 fremgår bl.a.:

"Han forklarede, at han kørte uniformeret hundepatrulje med makkeren ... da de fik en melding om masseslagsmål med to grupperinger. Og der blev sagt, at anmelderen havde oplyst, at der enten var set knive eller anvendt knive.

Der blev også sagt noget om stenkast. Men om det blev nævnt i forbindelse med meldingen til vognene, eller om det blev sagt senere, huskede han ikke i dag. Han hæftede sig ved oplysningen om kniv, og at der i ugen frem til havde været en del uro og ballade på stedet.

...

Da personerne i gruppen blev opmærksomme på hundevognen, blev afhørte opmærksom på to personer. Den ene var iført en kasket og havde trøjen trukket helt op og var nærmest maskeret. Den anden person trak en halse disse op foran ansigtet. Den førstnævnte havde noget i hænderne. Afhørte kunne ikke nærmere beskrive genstanden.

Afhørte fortsatte sin fremkørsel, og de to beskrevne personer løb fra stedet. De andre i gruppen blev stående.

...

Nærmere adspurgt om sin iagttagelser på dette tidspunkt uddybede afhørte, at han vurderede, at der var et slagsmål i gang. De to løb helt klart. De luntede ikke. Måden de løb på sammenholdt med meldingen indikerede helt klart for afhørte, at de havde noget at skjule.

Afhørte standsede hundevognen. Makkeren ... steg ud af passagerdøren og råbte flere gange 'I skal stoppe, ellers vil jeg bruge hunden'.

Nærmere adspurgt om anråbene gentog afhørte, at der blev råbt mange gange, at de skulle standse. Makkeren ... råbte også 'stå stille – eller hunden bliver sluppet'.

Begge personer fortsatte deres løb. Det var nærmere tale om en spurt.
Afhørte løb om til bagsmækken af hundevognen og åbnede bagsmækken.
Makkeren ... kaldte på sin hund. Han ville have sin hund, og afhørte lukkede hans hund ... ud.

...

Adspurgt om afstanden mellem makkeren ... og forurettede, da forurettede blev råbt an, anslog afhørte afstanden til 20-30 meter. Personerne kunne ikke undgå at høre, at de blev råbt an og blev advaret om brug af hund. Alle på pladsen stod stille ud over de to, der løb. De løb helt klart, fordi de havde set patruljen. Hvorvidt de var klar over, at det var en hundepatrulje, kunne han ikke svare på. Men han gentog og understregede, at de mange gange blev advaret om brug af hund.

Nærmere adspurgt om begrebet, at hunden sendes på stop, forklarede afhørte, at jf. kundgørelsen og retningslinjerne vedrørende brug af tjenestehund, kan hunden anvendes for at sikre pågribelse af personer, og det var det der skete i det konkrete tilfælde. Hunden er trænet til at efter-sætte personen, så længe personen er i bevægelse. Når/hvis personen standser, går hunden selvstændigt i bevogtning position og giver hals. Når hunden er i bevogtningsposition er den trænet til at reagere, hvis personen går udfald mod hundeføreren. I førerforsvar positionen kan hunden assistere med bid, hvis hundeføreren eksempelvis kæmper med en anholdt.

...

Afhørte blev foreholdt relevante punkter fra det [vidnets] forklaring. Afhørte har ikke råbt 'kom så' og han har ikke hørt makkeren råbe 'kom så'. Men det kan sagtens være, at makkeren har råbt det for at fange hundens opmærksomhed. Makkerens hund er noget yngre end afhørtes."

Af afhøringsrapport af den anmeldte politimand af 16/6 2020 fremgår bl.a.:

"Den 10. april 2020 kørte han uniformeret patrulje med sin makker ... og var på gaden, da de fik en melding om et større slagsmål var i gang ved ... S-station. Der var 10-15 indblandet, og der var set kniv.

Det var en alvorlig anmeldelse, så der var flere patruljer udover afhørte og makkeren, som satte kursen.

...

Nærmere adspurgt om sit indtryk af denne gruppe ved første øjekast, forklarede afhørte, at for ham at se var det en gruppe, der stod tæt sammen, som om de havde lavet noget, der ikke var i orden. Og det blev understøttet af de to, som løb fra stedet.

Han kunne ikke udtale sig yderligere om gruppen vedrørende påklædning, alder, eventuelle genstande/våben, da hans fokus hurtigt blev rettet mod de to personer, der løb fra stedet. Det var klart afhørtes opfattelse, at de løb på grund af politiet.

...

[Makkeren], der kørte hundevognen, standsede op. Afhørte steg ud af hundevognen og råbte og tilkendegav tydeligt 'Stand – det er politiet'.

De to personer reagerede ikke på hans råb men fortsatte deres løb.

Afstanden til personerne på dette tidspunkt anslog han til ca. 15-25 meter. Han kunne tydeligt se kasketten og hættetrøjen på den ene person.

Om personen kunne høre ham, kunne han ikke svare på. Men personen skulle være døv, hvis han ikke hørte afhørtes råb.

Afhørte råbte og tilkendegav tydeligt 'Stand – eller jeg slipper hunden' – samtidig med, at han løb efter de to personer. På dette tidspunkt var han kommet tættere på personen med kasketten og hættetrøjen, og han valgte at løbe efter pågældende, da det var den af de to, der løb langsomt.

...

Nærmere adspurgt hvordan hans tjenestehund kom ud af hundevognen, og hvordan den blev sendt afsted, forklarede afhørte, at afhørte satte i løb mellem sit første og andet råb efter personerne. Hunden kom ud ved makkerens mellemkomst, og når makkeren besluttede, at tjenestehunden skulle ud, var det fordi afhørte råbte, og makkeren kunne se, at personerne ikke stoppede op. Det var tale om en vekselvirkning.

Nærmere adspurgt om begrebet 'hunden sendes på stop' – forklarede afhørte, at hunden uden snor sendes i retning af det sted, hundeføreren løber, og tjenestehunden er trænet til at løbe efter det, der bevæger sig foran hundeføreren. Og i afhørtes retning var kun afhørte og forurettede.

...

Tjenestehundene er trænet til at sætte efter løbende gerningsmænd. Hvis gerningsmanden stopper op, går tjenestehunden i bevogtning. Hvis gerningsmanden fortsætter sit løb, bliver de bidt.

Afhørte løb i retning mod forurettede, der standsede op.

Tjenestehunden nåede frem til forurettede. Tjenestehunden gjorde, som den er trænet til. Den bevogtede ham, gav hals og afstod fra at bide.

Der var ingen kontakt mellem tjenestehunden og forurettede, der stod med front mod front.

Afhørte kom frem til tjenestehunden og forurettede og dækkede sin hund af ved at kommandere 'dæk'.

Afhørte så nu, at forurettede i sin højre hånd holdt en sort genstand.

Det var første gang, at afhørte bemærkede den sorte genstand. Han havde ikke set den tidligere.

...

Som følge af anmeldelsen skønnede han, at det kunne være et våben, og han beordrede forurettede til at lægge sig ned for at få fuld kontrol over ham. Afhørte beordrede ham to gange til at lægge sig, uden at forurettede efterkom det. Forurettede sagde ikke noget.

Nærmere adspurgt forklarede afhørte, at han to gange højt og tydeligt råbte 'læg dig ned' til forurettede.

Nærmere adspurgt om sit indtryk af forurettede og grunden til, at han ikke efterkom anvisningen og herunder konkret spurgt, om han havde indtryk af, om forurettede var bange for tjenestehunden, forklarede afhørte, at han ikke havde noget indtryk.

I forberedt nødværge greb afhørte med sin venstre hånd fat i forurettedes højre hånd med genstanden, så han ikke kunne stikke ud efter afhørte. Forurettede trak sin arm til sig.

Og herunder begyndte forurettede at slå ud med sine arme og ben og ydede modstand i forhold til, at afhørte ville have ham ned at ligge. Det var helt tydeligt, at han ikke ville deltage i det.

Da det skete, gik afhørtes tjenestehund over til førerforsvar. Den lettede fra sin afdækning og tildelte forurettede et bid. I den forbindelse lagde forurettede sig nu ned på maven med armene ud til siden.

Nærmere adspurgt uddybede afhørte, at han stadig holdt fast i forurettede, så det var en kombination af, at afhørte holdt fast ham, og at han lagde sig ned.

Afhørte tilføjede, at han i mange år har dyrket [kampsport], og han brugte sin erfaring herfra, ved at trække forurettede ud af balance ved brug af en lille kantstensforhøjning på stedet. Og det var herunder, at hunden tildelte forurettede et bid.

Det var en flydende bevægelse og forløb.

Forurettede stod op, da han blev bidt, og afhørte stod skråt foran ham. Afhørte havde fat i forurettede, da han blev bidt.

Nærmere adspurgt om begrebet førerforsvar, gentog og forklarede afhørte, at det var det tjenestehunden var trænet til. Da forurettede gjorde udfald med arme og ben, reagerede tjenestehunden helt på eget initiativ. Der blev ikke givet kommando til den.

Afhørte beordrede sin tjenestehund til at slippe, og afhørte dækkede igen sin tjenestehund af.

Nærmere adspurgt forklarede afhørte, at han kommanderede 'slip' en gang, og tjenestehunden slap.

...

Han ønskede tilføjet, at han var forundret over, at forurettede havde gjort så meget modstand. Han stod trods alt over for en uniformeret polititjenestemand og en politihund og kunne ikke være i tvivl om, at det var politiet. Og afhørte havde spurgt ham bagefter på stedet, hvorfor han gjorde så meget modstand. Forurettede havde svaret ham, at det var en helt ny mobiltelefon, han holdt i hånden, og han var bange for, at telefonen skulle gå i stykker. Afhørte havde fortalt dette videre til hans mor. Hvorvidt det var sandt, kunne afhørte ikke svare på.

Afhørte blev foreholdt relevante punkter fra ... vidnes forklaring.

Afhørte har ikke sagt 'kom så – kom så' til hunden, og ved ikke, om makkeren ... har sagt sådan.

Han afviste, at forurettede var standset op og var gået mod afhørte i 'en overgivelses-position'.

Det gav ingen mening. Så skulle tjenestehunden været løbet rundt og bagom forurettede og have bidt ham i baglåret.

Afhørte kunne ikke forholde sig til – og svare på, om forurettede var bange for hunden.

Afhørte fastholdt sin forklaring og afviste, at han ikke havde haft styr på sin tjenestehund. Brugen af tjenestehunden i den aktuelle sag skete lige efter bogen jf. bestemmelserne i politiets anvendelse af tjenestehund. Tjenestehunden fulgte ordren, og gjorde hvad den er trænet til.

Afhørte lagde ikke umiddelbart mærke til, om tjenestehunden trak forurettedes bukser ned og blottede enden. Han huskede, at forurettede var iført nogle bløde joggingbusker, og det kunne godt passe, at tjenestehunden fik fat i noget tøj.

...

Det var rigtigt, at han råbte 'ti-ti' til tjenestehunden. Det gjorde han, fordi den stod og gøede.

Han afviste meget bestemt, at han sagt 'bid' til tjenestehunden. Han huskede ikke, om han havde klappet i hænderne. Det er ikke noget, han normalt gør.

Afhørte har ikke sagt 'hold kæft' til forurettede. Han havde ingen samtale med drengen. Han talte i radio og ved ikke, hvad andre kollegaer eventuelt har sagt til ham."

Af skadesanmeldelse af 16/4 2020 fremgår bl.a.:

"Hvordan er det sket

Beskriv så godt du kan, hvordan skaden skete? Fredag den 10-04-2020 er blevet udsat for et meget ubehageligt overgreb, hvor han er blevet skambidt af en politihund."

Af journalnotat fra egen læge af 30/11 2020 fremgår bl.a.:

"Kommer på grund af smerter i ve. ben efter bidsår af politihund fra den 10.04.20. Har efterfølgende gået til krisepsykolog og har ikke på noget tidspunkt fået behandling af ve. hase udover suturering og penicillin. Har smerter ved trappegang både op og ned, ved cykling samt ved løb i en sådan grad at han ikke oplever at kunne løbe. Skal kun gå få 100 meter før der kommer øgede smerter i benet tillige. Gymnastik i skolen er et slagsmål - bliver presset til at deltage.

Obj.: Ømhed af samtlige cicatricer i knæhasen. Behandles med kortvarig MFR. Der er suppleret med CST over ve. EA, popliteus samt biceps femoris.

Af politiets ledelsessekretariats brev til klagerens advokat af 16/7 2021 fremgår bl.a.:

"Den 8. september 2020 fremsendte Politiklagemyndigheden sin redegørelse i sagen om anmeldelsen mod en polititjenestemand for vold efter straffelovens § 244 i forbindelse med at hans tjenestehund bed Deres klient til Statsadvokaten ... til afgørelse.

Den 26. oktober 2020 traf Statsadvokaten ... afgørelse om at standse efterforskningen i sagen i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2. De påklagede denne afgørelse til Rigsadvokaten.

Den 16. december 2020 traf Rigsadvokaten afgørelse i sagen og meddelte Dem, at efterforskningen ikke blev genoptaget. Rigsadvokaten var enig i Statsadvokaten og Politiklagemyndighedens vurdering af sagen.

Rigsadvokaten lagde navnlig vægt på, at der er afgivet modstridende forklaringer om hændelsesforløbet, herunder om bid-episoden, fra [klagerens] og til dels vidnet forklaring på den ene side og fra polititjenestemanden på den anden side. Rigsadvokaten fandt endvidere, at betingelserne for at anvende hund som magtmiddel var til stede. Rigsadvokaten sendte herefter sagen tilbage til Politiklagemyndigheden til eventuel videre behandling som adfærdsklage.

Den 7. juni 2021 besluttede Den Uafhængige Politiklagemyndighed ikke at udtale kritik af politiets adfærd i relation til politiets magtanvendelse og politiets sprogbrug. I forbindelse med sagen vurderede Politiklagemyndigheden blandt andet Deres klients forklaring og vidnet-forklaring samt polititjenestemændenes forklaringer. Herudover fremgår det af afgørelsen, at Politiklagemyndigheden i lyset af de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser fandt, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Ligeledes fandt Politiklagemyndigheden ikke, at politiets lydfiler, de lægelige oplysninger samt de fremsendte fotos af [klagerens] skader støttede den ene forklaring frem for den anden.

...

Afgørelse

Det er min vurdering, at der ikke er grundlag for kritik af politiets dispositioner.

...

[Klageren], der var den ene af de to personer, blev stoppet og tilbageholdt og i den forbindelse tildelt et hundebid.

...

På dette indledende stadie havde politiet ikke overblik over, hvad der var sket. Der var ikke fundet mulige tilskadekomne, og politiet skulle hindre, at eventuelle yderligere kom til skade samt sikre pågribelse af mulige gerningsmænd.

[Klageren] løb fra stedet og opførte sig derved mistankepådragende, hvorfor han blev tilbageholdt. Der var tale om en ganske kort tilbageholdelse med henblik på at vurdere mistankegrundlaget."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"2. Ulykke

Forsikringen dækker skader som følge af ulykkestilfælde, og dækker hele døgnet.

Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Årsagssammenhæng

For at opnå dækning, skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

Hvad er dækket

...

2.1.4 Forsikringen dækker ikke

...

2.1.4.14

Psykiske lidelser eller sygdomme, der opstår i forbindelse med anholdelse/tilbageholdelse foretaget af offentlige myndigheder eller ophold i detention, fængsel eller andet, der kan sidestilles hermed.

...

5. Generelle bestemmelser

...

Uanset barnets sindstilstand eller tilregnelighed på ulykkestidspunktet, dækker forsikringen ikke følger af ulykkestilfælde, barnet direkte eller indirekte har fremkaldt ved

- Forsæt eller grov uagtsomhed."

Nævnet har fået forelagt fotos af klagerens barns sår og bid fra hunden, oversigtskort af gerningsstedet.

Nævnet udtaler:

Klageren – som var under 18 år på ulykkestidspunktet – har anmeldt, at han den 10/4 2020 blev bidt i benet og ryggen af en politihund. Selskabet afviste den 22/8 2020 dækning med henvisning til, at klageren havde deltaget i slagsmål.

Klageren ønsker dækningstilsagn for personskader forårsaget af politihunden. Klageren har anført, at han ikke har fremkaldt skaden ved grov uagtsomhed. Klageren har anført, at han stod stille, da han blev bidt af politihunden, og at bidet ikke skete i forbindelse med løb fra politiet. Dette har et uafhængigt vidne bekræftet. Klageren har anført, at politirapporten ikke kan lægges til grund, idet han ikke har godkendt indholdet af rapporten, ligesom rapporten ikke er lagt til grund ved en domstolsprøvelse. Klageren har anført, at Den Uafhængige Politiklagemyndighed ikke har kunne fastlægge de nærmere omstændigheder ved hændelsen, grundet de uoverensstemmende forklaringer og opfattelser af situationen. Klageren har anført, at han "har en noget anderledes forklaring end den politimands, som havde anholdt ham. Det væsentlige er dog, at hverken [klagerens] forklaring eller politimandens forklaring er afprøvet ved domstolene". Klageren har anført, at han ikke kunne forudse, at han – efter han var stoppet og havde overgivet sig – ville blive bidt af hunden, og at der ikke var grund til, at hunden skulle gå i "førerforsvar", når klageren stod mod en fuldvoksen, erfaren politimand. Klageren har anført, at "Hunden bed ham. Ikke bare en gang men flere gange (læg, baglår og ryggen)".

Selskabet har over for nævnet anført, at klageren har fremkaldt skaden ved grov uagtsomhed, idet det indebærer indlysende fare for "at blive bidt af en politihund, at man deltager i et slagsmål, hvor der i hvert fald bliver kastet med sten, at man ved synet af en hundepatrulje stikker i løb, at man undlader at stoppe på trods af politiets opfordring herom, og man endvide-

re undlader at stoppe trods trussel om, at hunden bliver sluppet løs". Selskabet har anført, at én på klagerens alder udmærket forstår, at man skal følge politiets anvisninger, og at man skal stoppe, når politiet påbyder det. Klageren oplyste umiddelbart efter hændelsen, at han havde deltaget i et slagsmål, og personen – som anmeldte slagsmålet til politiet – så klageren løbe fra politiet, på trods af advarslen om, at politiet ville slippe hundene løs. Selskabet har anført, at Rigsadvokaten vurderede, at betingelserne for at anvende hund som magtmiddel var til stede, og at klageren opførte sig "mistankepådragende ved netop at løbe fra stedet". Selskabet har anført, at der er uoverensstemmelser i vidneerklæringen, som stiller tvivl ved troværdigheden. Selskabet har anført, at "Det er efter selskabets opfattelse svært at forestille sig, at vidnet skulle være blevet passeret af en politibil i høj fart i klagerens løberetning, at hundepatruljen slap hunden løs i klagerens løberetning, at dette skulle være sket over en distance på 30 meter, og at vidnet så herefter skulle have stået 7-8 meter fra selve hændelsen. Vidnet skal i så fald have løbet efter både klageren, politihunden og politibetjentene for at opleve hændelsen, der må antages at have været af ganske kort varighed. En sådan handling må anses for at være ganske usædvanlig".

Af afhøringsrapport af anmelder fremgår det, at anmelder så, at en større gruppe drenge, der var oppe og slås, at flere havde trukket knive og at der blev smidt med sten. Afhørte forklarede, at da politiet ankom, steg nogle af drengene på et tog, mens andre løb fra stedet. Afhørte forklarede, at de drenge, som politiet var løbet efter, også havde været med i slåskampen.

Af politiets anmeldelsesrapport af 10/4 2020 fremgår det, at "Grundet anmeldelsen skønnede vi, at de to personer som løb fra stedet kunne være i besiddelse af våben i form af knive eller lign. Pa. ... steg ud fra bilen, hvor han flere gange råbte til personerne at de skulle standse, da han ellers ville anvende sin hund imod dem. ... Personerne fortsatte sit løb i hver sin retning, hvorfor han sendte sin hund på stop efter den ene af personerne ... Personen blev i forbindelse med anholdelsen tildelt et hundebid i baglåret og efterfølgende anholdt med den fornødne magt ... Sagens person, [klageren] forklarede kort, at han havde stået med en gruppe ... Han løb

da han så politiet, fordi hans [familiemedlem] sagde, at han skulle. Han vidste godt, at det var en hundepatrulje".

Af den Uafhængige Politiklagemyndigheds afhøringsrapport af vidne af 15/4 2020 fremgår det, at "Højre fordør røg op, og en politibetjent trådte ud og råbte 'stands eller jeg slipper hunden'. [Vidnet] hørte med sikkerhed, at han råbte det to gange måske tre gange. ... Samtidig så [vidnet] drengen (herefter benævnt forurettede) stoppe op. ... Forurettede rakte begge sine arme i vejret og tilkendegav tydeligt 'en overgivelses-position' og gik tilbage mod afhørte og A. Men alligevel løb hunden frem og bed forurettede i venstre ben. A kom frem til forurettede og lagde forurettede ned på en ret voldsom måde. ... Forurettede var tydeligvis bange for hunden, og han prøvede at trække sig væk fra hunden. ... Lidt efter kom han helt ned at ligge. Hunden trak lidt væk men lidt efter gik hunden på forurettedes venstre ben igen og trak voldsomt i forurettede. ... Det virkede som om, at A ikke havde styr på sin hund. Nærmere adspurgte forklarede afhørte, at hun stod tæt på. Hun anslog, at 7-8 meter fra stedet. Der var stadig dagslys, og hun så det hele".

Af den Uafhængige Politiklagemyndigheds afhøringsrapport af klageren af 17/4 2020 fremgår det, at "Der blev sagt, at der kom en hundepatrulje, og afhørtes [familiemedlem] sagde, at de skulle gå, så der ikke blev noget. Afhørte sagde okay, og de gik derfra. Da afhørte vendte sig op, fik han øje på en hundepatrulje bag dem. Så begyndte både [familiemedlemmet] og afhørte at løbe. ... Hundepatruljen var standset op, og afhørte vendte sig. Han så, at hunden kom ud af bagagen. Han hørte, at politimanden klappede to gange i hænderne og sagde 'bid'. Afhørte tænkte 'lad mig standse op'. Hvis han ikke standsede op, kunne den gøre endnu mere. Så afhørte stoppede op. Politimanden kom frem til ham og sagde, at afhørte skulle gå ned på knæ. På dette tidspunkt var han ikke blevet bidt. Afhørte blev beordret ned på knæ, og han blev først bidt af hunden, da han lå på græsplænen ved siden af ... Afhørte lå på maven, da han blev bidt. Han var ikke iført håndjern og fik ikke håndjern på på noget tidspunkt. Nærmere adspurgte om hundebiddene forklarede afhørte, politimanden ikke forsøgte at styre sin hund, og herefter bed hunden ham. Afhørte råbte 'fjern din hund' og politimanden svarede 'hold din kæft og lig stille'.

Først efter at afhørte var blevet bidt, tog politimanden snor på sin hund. ... På ny nærmere adspurgte gentog afhørte, at der ikke blev råbt efter ham. Han hørte ikke, at politiet advarede om brug af hund, og han hørte ikke, at der blev råbt Stop eller Stands efter ham. Politimanden med hunden råbte ikke efter afhørte. ... Politimanden tog fat i afhørtes overarme og førte afhørte ned på græsset. Det foregik egentligt stille og roligt. Og hunden stod stadig ved siden af. Da politimanden skulle til at undersøge afhørtes lommer, tog hunden fat i afhørtes ben. Og få sekunder efter bed hunden afhørte. Afhørte råbte, at han skulle fjerne sin hund, og politimanden sagde 'hold kæft og lig stille'."

Af afhøringsrapport af politimand af 16/6 2020 fremgår det, at "Afhørte steg ud af hundevoggen og råbte og tilkendegav tydeligt 'Stands – det er politiet' ... Afhørte råbte og tilkendegav tydeligt 'Stands – eller jeg slipper hunden' – samtidig med, at han løb efter de to personer ... Afhørte løb i retning mod forurettede, der standsede op ... Der var ingen kontakt mellem tjenestehunden og forurettede, der stod med front mod front. ... Afhørte beordrede ham to gange til at lægge sig, uden at forurettede efterkom det. ... I forberedt nødværge greb afhørte med sin venstre hånd fat i forurettedes højre hånd med genstanden, så han ikke kunne stikke ud efter afhørte. Forurettede trak sin arm til sig. Og herunder begyndte forurettede at slå ud med sine arme og ben og ydede modstand i forhold til, at afhørte ville have ham ned at ligge. Det var helt tydeligt, at han ikke ville deltage i det. Da det skete, gik afhørtes tjenestehund over til førerforsvar. Den lettede fra sin afdækning og tildelte forurettede et bid. ... Forurettede stod op, da han blev bidt, og afhørte stod skråt foran ham. Afhørte havde fat i forurettede, da han blev bidt ".

Af politiets ledelsessekretariats brev af 16/7 2021 fremgår det, at "Rigsadvokaten lagde navnlig vægt på, at der er afgivet modstridende forklaringer om hændelsesforløbet, herunder om bid-episoden, fra [klagerens] og til dels vidnet forklaring på den ene side og fra polititjenestemanden på den anden side. Rigsadvokaten fandt endvidere, at betingelserne for at anvende hund som magtmiddel var til stede. ... Den 7. juni 2021 besluttede Den Uafhængige Politiklagemyndighed ikke at udtale kritik af politiets adfærd i relation til politiets magtanvendelse og politiets sprogbrug ... Herudover fremgår det af afgørelsen, at Politiklagemyndigheden i lyset af de

uoverensstemmende forklaringer og opfattelser fandt, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed. Ligeledes fandt Politiklagemyndigheden ikke, at politiets lydfiler, de lægelige oplysninger samt de fremsendte fotos af [klagerens] skader støttede den ene forklaring frem for den anden".

Psykiske gener

Nævnet finder, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist dækning af klagerens psykiske gener.

Nævnet har lagt vægt på, at klageren har oplyst, at han fik psykiske gener efter den anmeldte hændelse, og at forsikringen efter forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.4 ikke dækker "psykiske lidelser eller sygdomme, der opstår i forbindelse med anholdelse/tilbageholdelse foretaget af offentlige myndigheder".

Grov uagtsomhed

Af forsikringsbetingelserne fremgår af punkt 5, at forsikringen ikke dækker følger af ulykkestilfælde, barnet direkte eller indirekte har fremkaldt ved fortsæt eller grov uagtsomhed.

Nævnet finder, at en afgørelse af dette spørgsmål forudsætter, at involverede parter og vidner gives mulighed for at afgive forklaring om det passerede, og at dette bør ske ved domstolsbehandling af sagen. Nævnet afviser derfor at behandle dette klagepunkt, jf. vedtægternes § 4, stk. 3, nr. 3.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Ankenævnet for Forsikring

26.

99371

Klageren gives ikke medhold i klagen over selskabets afslag på dækning af klagerens psykiske gener. Klagen afvises vedrørende spørgsmålet om klageren har fremkaldt bidskader ved grov uagtsomhed.

Klagegebyret tilbagebetales.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', is written over a light blue rectangular background.

Peter Thønnings